

N:o 19.

Ank. till Riksd. kansli den 28 april 1905, kl. 5 e. m.

Memorial, angående verkställd granskning af tulltaxan.

(1:a A.)

Med begagnande af den enligt 40 § riksdagsordningen bevillningsutskottet tillkommande befogenhet har utskottet genomgått och granskat de tullbevillningen rörande bestämmelser, beträffande hvilka någon framställning icke blifvit från kamrarna till utskottet hänvisad; och har utskottet, som framdeles kommer att yttra sig rörande de till utskottet remitterade, ännu icke afgjorda ärenden angående tullbevillningen, därvid funnit sig föranlätet att till Riksdagen inkomma med de framställningar, hvarom här nedan vidare förmäles.

1:o)

Tullen å papperstapeter och bårder utgår för närvarande med 25 öre för kilogram.

*Pappers-
tapeter och
bårder.*

Ifrågavarande artiklar voro i 1863 års tulltaxa åsatta en tull af 40 öre för skålpund (= 94 öre för kilogram), men på grund af traktat med Frankrike nedsattes tullsatsen från och med år 1868 till belopp, motsvarande 19 öre för kilogram. 1882 års tullkommitté hemställde, att tullsatsen måtte höjas till samma belopp som tullsatsen för papper, förgylldt, försilfradt m. m. eller 20 öre för kilogram. På grund af ny traktat med Frankrike nedsattes emellertid tullen i 1882 års tulltaxa till 13 öre för

Bih. till Riksd. Prot. 1905. 5 Saml. 1 Afd. 19 Häft. (N:o 19).

1

kilogram. 1888 års tullkommitté ansåg tullsatsen böra höjas till 25 öre för kilogram. Enligt kommittén meddelade uppgifter växlade varans pris från 8 öre för rulle, vägande $\frac{1}{4}$ kilogram, till 20 kronor för rulle, vägande $\frac{1}{2}$ à 1 kilogram. Kommerskollegium beräknade priset till 4 kronor för kilogram. Vid meddelande af dessa uppgifter erinrade kommittén tillika, att någon införsel af de billigaste slagen af tapeter icke ägde rum. I enlighet med kommitténs förslag fastställdes vid 1892 års riksdag tullen å ifrågavarande artiklar till 25 öre för kilogram.

Införsel, utförsel och tillverkning af papperstapeter och bårder under nedannämnda år utvisas af följande från den officiella statistiken hämtade siffror:

År	Införsel		Utförsel		Tillverkning	
	Kg.	Kr.	Kg.	Kr.	Rullar	Kr.
1893	80,386	321,544	289,673	1,158,692	6,343,929	929,629
1894	91,364	251,251	320,196	880,539	6,841,500	903,945
1895	103,375	284,281	255,895	703,711	7,265,050	1,059,833
1896	147,687	272,802	372,254	372,254	7,221,000	1,050,593
1897	205,399	362,238	462,629	462,629	7,916,630	1,171,951
1898	145,045	384,459	276,888	276,888	8,467,810	1,207,342
1899	141,720	373,331	223,825	223,825	8,280,846	1,176,625
1900	146,140	392,558	228,445	228,445	7,738,360	1,232,550
1901	149,584	387,273	182,850	182,850	7,718,378	1,242,338
1902	127,689	347,673	260,305	260,305	7,897,912	1,264,572
1903	156,335	418,758	320,397	160,199	*2,764,500	1,308,183

I en vid förliedet års riksdag inom Första Kammaren väckt motion framställdes förslag, att nu gällande tullsats för här ifrågavarande artiklar måtte höjas till 50 öre för kilogram. Den föreslagna tullsatsen syntes emellertid bevillningsutskottet vara alltför hög; och stannade utskottet vid att föreslå en höjning till allenast 40 öre för kilogram. Denna utskottets hemställan blef af Första Kammaren bifallen, hvaremot Andra Kammaren afslog utskottets hemställan och den i ämnet väckta motionen. Vid därefter

* Denna siffra afser ej rullar, utan kilogram.

inom kamrarna anställd gemensam omröstning beslöt Riksdagen med 192 röster mot 155 afslå utskottets hemställan och den i ämnet väckta motionen.

Under innevarande riksdag föreligger väl icke någon motion i detta ämne, men bevillningsutskottet har fått emottaga en till utskottet ställd, af sex tapetfabrikanter i riket undertecknad skrift, däri anhållits om utskottets medverkan för åstadkommande af ett ökad tullskydd åt ifrågasvarande industri; och då bevillningsutskottet icke kunnat undgå att finna oförmälda framställning förtjänt af synnerlig uppmärksamhet, har utskottet, med begagnande, på sätt redan nämnts, af den utskottet tillerkända särskilda befogenhet, ansett sig böra ånyo taga under ompröfning frågan om ökad tull å tapeter.

Berörda till utskottet ingifna skrift är af följande lydelse:

»Behovvet af ett ökad skydd för papperstapeter och bårder har under de senaste åren allt mer och mer blifvit en lifsfråga för den svenska tapetindustrien, sedan det visat sig, att den nuvarande tullsatsens förmåga att motverka importen af utländskt, förnämligast tyskt fabrikat under årens lopp successivt minskats.

Denna nuvarande tullsats af 25 öre per kilogram, motsvarande i genomsnitt 6 å 10 öre per rulle för tapeter af billigare kvaliteter (s. k. naturelltapeter, d. v. s. tapeter, tryckta på i pappersmassan färgadt papper) samt 12 å 18 öre per rulle för tapeter af bättre kvaliteter (s. k. botten-tapeter, eller tapeter, tryckta på i tapetfabrikerna särskildt färgadt eller måladt, ursprungligen hvitt papper), af det här i landet allmännast använda och de svenska tapetfabrikerna tillverkade slaget, har, så länge konkurrensen i branchen de olika länderna emellan hållit sig inom rimliga gränser och priserna i följd däraf hållits uppe, varit tillräcklig att skydda såväl de billigaste Naturelltapeterna som de bättre af samma art och delvis äfven botten-tapeter af ofvannämnda slag, men lemnar numera endast skydd för naturelltapeter af de allra billigaste sorterna, hvilka på grund af den inländska konkurrensen och öfverproduktionen säljas till så låga priser, att en tillverkning, grundad hufvudsakligen på dessa sorter, omöjlig kan bära sig.

Det är i synnerhet tyska fabrikanter, som de senaste åren försålt sina varor här i landet till så ytterligt låga priser, att de svenska tapetfabrikerna, så länge den nuvarande låga tullsatsen tillämpas, omöjligt kunna konkurrera med dessa tyska fabrikanter. Det industriella uppsvinget i Tyskland särskildt under förra delen af det senaste årtiondet har nämligen

dels skapat åtskilliga nya tapetfabriker därstädes och dels orsakat stortartade utvidgningar af en del förutvarande fabriker: följden däraf har blifvit en öfverproduktion, som särskildt under tider som de nuvarande, då den inhemska konsumtionen därstädes till följd af dåliga konjukturer betydligt minskats, blir kolossal och måste finna ett aflopp. De tyska fabrikanterna, som i sitt hemland äro bundna af öfverenskomna priser å fabrikatet, afsätta därför i andra länder denna öfverproduktion till priser, som i de flesta fall blott betäcka kostnaderna för tillverkning och råmaterial, men intet däröfver, hvarvid de gynnas af billiga exportfrakter per järnväg samt tidsenliga och reguliera ångbåtsförbindelser med alla länder.

Och icke blott inom sitt eget land hafva de svenska tapetfabrikanterna att möta denna osunda konkurrens från de tyska tapetfabrikerna; i hela det öfriga Skandinavien, Finland, Holland och Belgien är det samma förhållande.

Exporten från Sverige till dessa länder har i främsta rummet genom omöjligheten att konkurrera med de tyska fabrikanterna, delvis ock af andra orsaker, såsom i fråga om Norge mellanrikslagens upphäfvande, stadigt gått tillbaka, så att de svenska tapetfabrikerna numera i betydligt högre grad än förr äro beroende af den inhemska marknaden.

Följden häraf har blifvit, att de svenska tapetfabrikerna under de senaste åren måst arbeta under allt ogynnsammare omständigheter och lemnat ett synnerligen dåligt utbyte i ekonomiskt afseende.

Under dessa förhållanden och då de i Sverige tillverkade tapeterna och bårderna under de allra sista åren nått en fulländning, som i fråga om den allmännast här i landet använda kvaliteten icke är underlägsen de bästa utländska fabrikat, torde icke en begäran från tapetfabrikanternas sida om ett ökad tullskydd få anses obillig.

Utan ett sådant bistånd kan den svenska tapetindustrien endast med stort bekymmer se framtiden till mötes.

Det är väl sant, att denna industri i vårt land icke är af så synnerligen stor omfattning, men den lemnar i alla händelser i de billigare tapeterna en nödvändighetsvara, som, ifall industrien icke kan hållas uppe, helt säkert blefve i hög grad fördyrad. Och vidare är att märka, hurusom ett uppsving för tapetindustrien äfven skulle kunna komma andra svenska industrier, såsom pappersbruk, färgfabriker, limkokerier m. fl. verk, till godo, hvarjemte det skulle medföra ökad arbetstillfälle för arbetarne, högre skatter till stat och kommun m. m., hvarförutom en stor del af den summa,

som nu årligen går till utlandet för importerade tapeter, skulle komma att stanna i vårt eget land.

Såsom en under nuvarande förhållanden lämplig tullsats tillåta vi oss värdsamt föreslå 50 öre per kilogram, sålunda motsvarande 12 à 20 öre för naturelltapeter och 24 à 36 öre för bottentapeter, allt pr rulle; om ett åtminstone i någon mån effektivt tullskydd skall kunna ernås, är 50 öre per kilo den allra lägsta tullsats, som kan föreslås.

Till jämförelse torde få nämnas, att tullen i Danmark uppgår till 32 öre, i Finland till 38 öre och i Ryssland till 117 öre per kilogram och att Finlands och Danmarks tullsatser icke äro tillräckliga för att skydda dessa länders tapetfabrikation mot den tyska tapetkonkurrensen.

En tullsats af 50 öre per kilogram skulle emellertid med all säkerhet komma att tillföra de svenska tapetfabrikerna en afsevärd tillökning i omsättningen inom landet.

Denna högre tullsats skulle visserligen verka fördyrande med 25 öre per kilogram å sådana tapetsorter, hvilka på grund af ringa efterfrågan icke äro föremål för tillverkning inom landet, såsom en del dyrbarare, pressade m. fl., men då sådana tapeter äro att hänföra till rena lyxartiklar, torde intet afseende alls kunna böra tillmätas ett i förhållande till de höga priser, som dylika tapeter betinga, så obetydligt fördyrande.

Såsom ett ytterligare skäl för ett omedelbart ökande af tullsatsen för papperstapeter och bårder är att framhålla, att, efter hvad man har säker anledning antaga, den nu gällande arsenikstadgan af den 18 november 1892 inom kort kommer att lemna rum för en betydligt lindrigare förordning rörande arsenikundersökning; förenämnda stadga har tills dato verkat som extra tullskydd mot importen af tapeter, och dess ersättande af en förordning, endast hälften gynnsammare, skulle med säkerhet drifva upp importen till betydligt högre värde.

Som af bilagda utdrag ur kommerskollegii rapporter framgår, har exporten af tapeter från Sverige till utrikes ort nedgått från 462,629 kilo år 1897 till 182,850 kilo år 1901 och 260,305 år 1902, under det att enligt samma källa, hvilken jämväl bekräftas af bilagda intyg angående tapetimporten, utfärdadt å tullkammaren i Stockholm, importen af tapeter till Sverige under de sista åren visat sig vara i stadigt stigande, slutande med en importsiffra för 1903 af ej mindre än 156,331 kilogram, hvilket i förhållande till tapetindustriens nuvarande omfattning och utveckling i Sverige är onormalt.

På grund af hvad vi sålunda haft äran anföra, tillåta vi oss värdsamt

hemställa, att Riksdagen behagade taga tullsatsen å papperstapeter och bårder under särskildt öfvervägande samt bevilja oss dess höjande från 25 öre till 50 öre per kilogram, hvarjämte vore synnerligen förmånligt, om den sålunda beviljade tullförhöjningen finge träda i kraft omedelbart för att dymedelst motverka massimport af utländska tapeter och bårder i spekulationsssyfte.

Väl veta vi, att tiden för begärande af en förhöjd tullsats af flera skäl måhända kan anses vara mindre gynnsamt vald, men vi förlita oss på Riksdagens bifall till vår framställning, då af densamma tydligt torde framgå, att en förhöjning af den nuvarande tullsatsen är ett existensvillkor för den svenska tapetindustrien.»

Det lär förvisso icke kunna bestridas — på sätt jämväl i ofvan intagna skrift framhålles — att de svenska tapetfabrikerna hafva att uthärda en ganska skarp och synbarligen tilltagande konkurrens från utlandet, särskildt från Tyskland. Gifvet är, att de kapitalstarka tyska fabrikerna, hvilka äro anlagda för tillverkning i större skala och med långt större marknad, än de svenska fabrikerna kunna påräkna, med det ringa skydd, den svenska tapetindustrien för närvarande åtnjuter, söka här i landet afyttra sina produktionsöfverskott. De anförda statistiska siffrorna gifva ock vid handen, hurusom värdet af införseln under de sista tio åren ej obetydligt ökats, under det att värdet af utförseln under samma tid sjunkit. En jämförelse, hvad särskildt beträffar år 1903 — det sista, för hvilket officiella statistiska siffror föreligga — mellan in- och utförseln af dessa artiklar utvisar, att medan under nämnda år till riket infördes 156,335 kilogram med ett värde af 418,758 kronor, utfördes under samma tid 320,397 kilogram med ett värde af allenast 160,199 kronor.

Af det anförda torde framgå, att importen till största delen omfattar de bättre och dyrare kvaliteterna, under det att endast vissa billigare slag af de s. k. naturelltapeterna äro föremål för export. Om än med hänsyn till här ofvan åberopade omständigheter en höjning af tullen för samtliga slag af tapeter och bårder kunde anses påkallad, har utskottet likväl funnit sig icke böra föreslå vidtagandet af en dylik åtgärd, hvad angår de billigare tapetsorterna. Vidkommande åter de dyrare kvaliteterna, till hvilka äro att hänföra bottenstapeter (bottenstrukna) och vissa slag af naturelltapeter, såsom förgyllda, försilfrade, bronserade, lackerade, pressade eller sammetsliknande, lär en höjning af tullen för dessa artiklar vara så mycket mer befogad, som desamma torde kunna anses såsom lyxvaror.

Tullen för dessa dyrare tapetsorter har ansetts lämpligen kunna bestämmas till 50 öre för kilogram; för tapeter, andra slag, skulle således den nuvarande tullsatsen, 25 öre för kilogram, bibehållas oförändrad.

I anledning häraf har utskottet upprättat förslag till den förändring i tulltaxan, som af den ifrågasatta tullförhöjningen påkallas, och har utskottet därvid förvissat sig om att från tullteknisk synpunkt hinder icke möter att särskilja de olika slagen af tapeter. Ett ytterligare stöd för den sålunda föreslagna uppdelningen synes utskottet vara att hämta i den omständigheten, att i flera af de nya tyska handelsfördragen, hvilka uppgjorts på grundvalen af den senast antagna, ännu icke tillämpade tulltaxan, en dylik uppdelning ansetts lämplig. Härtill kommer, att i åtskilliga andra länder tulltaxan skiljer mellan nu angifna slag af tapeter.

Bårder torde fortfarande böra tullbehandlas såsom tapeter, men har det ansetts lämpligt, att den förstnämnda varan upptages särskildt i tulltaxan med en hänvisning till rubriken »Papperstapeter».

Under åberopande af hvad sålunda blifvit anfördt hemställer bevillningsutskottet,

a) att Riksdagen ville besluta, att ifrågavarande tulltaxerubrik skall erhålla följande förändrade lydelse:

Papperstapeter:

bottentapeter, alla slag, äfvensom
s. k. naturelltapeter, förgyllda,
försilfrade, bronserade, lackerade,
pressade eller sammetsliknande ... 1 kilogram 0: 50,
andra slag 1 kilogram 0: 25;
samt

b) att, vid bifall till hvad utskottet under a) här ofvan hemställt, Riksdagen tillika ville besluta, att å vederbörligt ställe i tulltaxan måtte införas en så lydande hänvisning:

Bårder; tullbehandlas såsom Papperstapeter.

2:o)

Brännvin och
sprit.

Rörande brännvin och sprit innehåller gällande tulltaxa följande:

	Kvantitet för tullberäkningen.	Tullsats.		
		Kronor	öre	
<i>Brännvin och Sprit:</i> på fat, större eller mindre:				
68.	af säd, potatis eller andra jordfrukter	1 liter af 50 procents alko- holhalt vid + 15° C.	1	—
69.	af ris (arrak)		dito	1
70.	af socker (rom)	dito	1	—
71.	af vindrufvor (konjak)	dito	1	—
72.	af annan frukt	dito	1	—
73.	på andra kärl: alla slag	1 liter utan af- seende på alko- holhalten.	1	85
<p><i>Ann. 1.</i> Vid förtullning af brännvin och sprit i kolla, innehållande mindre än 250 liter, enligt de här ofvan för tullberäkning bestämda grunder, skall tullafgiften förhöjas med 15 öre per liter.</p> <p><i>Ann. 2.</i> Brännvin och sprit af annan alkoholhalt än den här ofvan angifna reduceras till normalstyrka, eller 50 procent, på sätt därom är särskildt föreskrifvet.</p> <p><i>Ann. 3.</i> Finnes varan vara försatt med socker eller annat främmande ämne, hvarigenom alkoholhalten angifves oriktigt å profvaren, erlägges tull såsom för Likör.</p>				

Enligt hvad för utskottet blifvit upplyst, har hit till landet importerats brännvin, som framställes af mosstorf. Då införseln af dylikt brännvin sker på fat, kan varan ej hänföras under någon af ofvan upptagna rubriker i tulltaxan, utan torde densamma böra tullbehandlas såsom kemiskt-tekniska preparater, ej specificerade, andra slag, med en tullsats af 15 procent af värdet. På grund af ifrågavarande brännvins särskildt låga värde kommer följaktligen för sådant brännvin att erläggas en betydligt lägre tullafgift än för annat brännvin.

Något skäl, hvarför brännvin, framställt af mosstorf, skulle betinga en lägre tullafgift än annat brännvin, synes så mycket mindre förefinnas, som en inhemsk tillverkning af dylikt brännvin lär kunna emotses. Vid sådant förhållande torde det få anses vara af behovet påkalladt, att

en ändring vidtages i gällande tulltaxa, i syfte att brännvin af mosstorf i tullbehandlingshänseende likställes med annat brännvin; och synes en dylik ändring lämpligast kunna åvägbringas genom att rubriken n:o 72 i tulltaxan »Brännvin och Sprit: på fat, större eller mindre: af annan frukt» förändras till »Brännvin och Sprit: på fat, större eller mindre: andra slag.»

På grund af hvad sålunda anförts, hemställer bevillningsutskottet,

att Riksdagen måtte besluta, att tulltaxans bestämmelser rörande brännvin och sprit skola erhålla följande förändrade lydelse:

	Kvantitet för tullberäkningen	Tullsats.				
		Kronor	öre			
<i>Brännvin och Sprit:</i>						
på fat, större eller mindre:						
af säd, potatis eller andra jordfrukter	1 liter vid 50 procents alko- holhalt vid + 15° C.	1	—			
af ris (arrak)				dito	1	—
af socker (rom)				dito	1	—
af vindrufvor (konjak)				dito	1	—
andra slag				dito	1	—
på andra kärl: alla slag	1 liter utan af- seende på alko- holhalten.	1	85			
<i>Anm. 1.</i> Vid förtullning af brännvin och sprit i kolli, innehållande mindre än 250 liter, enligt de här ofvan för tullberäkning bestämda grunder, skall tullafgiften förhöjas med 15 öre per liter.						
<i>Anm. 2.</i> Brännvin och sprit af annan alkoholhalt än den här ofvan angifna reduceras till normalstyrka. eller 50 procent, på sätt därom är särskildt föreskrifvet.						
<i>Anm. 3.</i> Finnes varan vara försatt med socker eller annat främmande ämne, hvarigenom alkoholhalten angifves oriktigt å profvarén, erlägges tull såsom för Likör.						

3:o)

Quebrachoträ, som erhålles af det i Brasilien och andra trakter af Sydamerika växande quebrachoträdet, har till följd af den mängd garf-
ämne detsamma innehåller — inemot 20 procent — vunnit ej ringa an- Quebracho-
trä.

vändning inom garfningsindustrien. Vid införseln, som vanligen sker i raspadt tillstånd, undantagsvis i block, lärer, enligt hvad från tullverket upplysts, varan i tullbehandlingsafseende hänföras under färger och färgningsämnen, andra slag, ej specificerade, och är följaktligen tullfri. Med hänsyn till den ifrågavarande artikeln användning i den inhemska garfningsindustrien synes den fortfarande böra vara tullfri. Utskottet har dock, då det torde vara af intresse att erhålla uppgift om införseln af quebrachoträ, funnit lämpligt, att artikeln upptages under särskild rubrik i tulltaxan.

Bevillningsutskottet hemställer alltså,

att Riksdagen måtte besluta, att i tulltaxan skall intagas en så lydande rubrik:

Quebrachoträ, i block eller raspadt..... fritt.

Stockholm den 28 april 1905.

På bevillningsutskottets vägnar:

II. CAVALLI.

Reservation

vid punkten 1:o).

af herrar *J. Bromée, O. A. Ericsson, K. G. Karlsson, Brodin, Höjer, J. Larsson* och *C. J. Hammarström*.

Herrar *G. Jansson* och *E. A. Lindblad* hafva begärt få antecknad, att de af arbete inom särskilda utskottet n:o 2 varit förhindrade att deltaga i den slutliga behandlingen af punkten 1:o) i betänkanudet.

Herr *Beckman* har ock begärt få antecknad, att han icke deltagit i behandlingen af det under punkten 1:o) omförmälda ärende.